

عنوان مقاله:

رابطه معلم و شاگرد در مکاتب فلسفی مختلف

محل انتشار:

کنفرانس ملی دانش و فناوری روانشناسی، علوم تربیتی و جامع روانشناسی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

حسن کرمعلیان

عباس علی جانی - دانشجوی رشته تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش مقطع کارشناسی ارشد

خلاصه مقاله:

معلم در مکتب ایدالیسم و ریالیسم و تومیسم محور است و گزینش آن بسیار با اهمیت ارتباط با شاگرد یک ارتباط عمودی است در این سه مکتب معلم بصورت مستقیم در شکل گیری فعالیت ها و در تعاقب آن شخصیت فرمان پذیر شاگرد نقش دارد. در ایدالیسم معلم الگوست و شاگرد باید با نگاه به او و غوص به درون خویش شخصیت گم شده خویش را بیابد. در ریالیسم شاگرد با آموزش های معلم و شناخت حسی خود از طبیعت به مرور زمان به کنه آفرینش خود پی می برد و شخصیت درونی اش شکل می گیرد. در تومیسم بعد اخلاقی معلم برجسته تر می شود در این مکتب تلاش بر شکل دهی شخصیت مذهبی با محوریت مسیحی برای شاگرد است رابطه سهل انگارانه و بی تکلف ناتوریالیسم محوریت تام را از معلم گرفته و او را به یک ناظر مخفی مبدل ساخته که با راهبرد های خود غیر مستقیم به تدریس می پردازد. او به شکل غیر مستقیم و هدفمند به چینش و گزینش مولفه های طبیعی می پردازد تا شخصیت شاگردش را بر اساس فطرت طبیعی اش شکل دهد. در مکتب پرگماتیسم شاگرد محور کار است و برای حل مسایل مشکل گشایی می کند معلم بجای میدان داری به هدایت می پردازد و گاه مقام خود را تا حد یک شاگرد تقلیل می دهد. شاگرد از راه فرضیه سازی و آزمایش و خطا، نظریه پردازی می کند و تبدیل به یک مشکل گشا برای زندگی آینده خود و هموعانش می شود

کلمات کلیدی:

معلم، شاگرد، مکاتب فلسفی، تعلیم و تربیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/591560>

